

Mana kokle

M.Johansona vārdi

Meine Laute

Aus dem Lettischen von K.Hunnius

My Kokle

Molto sostenuto

mf

Jāzeps Vitols

Trun mana kok-^{le},
Motten um schwärmen mir

va - dzi kār - ta,
mei - ne Lau - te,
tās am stī - - gas
Hä - ken ko - des sa - bojā;
hängt verstaubt sie nun;

drāž skaudīgs vējš un vi - nas ār - da,
pfei-fender Wind ver - stört die Traute,

tās trūkst un no - skan žē - lumā...
zer - ris - - sen stumm die Sai - ten ruhn.

Tām nebij no - lemts dai - - las ska - nās
Nicht mehr durchtö - nen hol - de Ge - sän - ge

cil - - di-nāt, tām nebij no - lemts de - bess zva - nas
wei - - ten Raum, nim - mer verklä - ren Him - mels - klän - ge

iekš izni-cības vi - - li - - nāt.
der Vergäng-lichkeit flücht' - - gen Traum.

sost.

To il - - gi, il - - - gi uz-ska-tu ar
Und lan - - ge, lan - - - ge schau ich sin-nend

zi - - ņu, un a - - - cīs nāk man a - sa -
nie - der, mit Trä - - nen füllt der Blick sich

dim.

lento

text

skan-dot vi - nu, tā trūkst!
klin- get wieder, sie springt...
 Tumšs apkārt
dun- kel wirds

ppp

| *ppp*

sa — metas...
rings umher...

morendo